31981L0680

29.8.1981 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 246/32

DYREKTYWA KOMISJI
z dnia 30 lipca 1981 r.
zmieniająca dyrektywy 71/250/EWG, 71/393/EWG, 72/199/EWG, 73/46/EWG, 74/203/EWG, 75/84/EWG, 76/372/EWG oraz 78/633/EWG ustanawiające wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz

(81/680/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 r. w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz [1], ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia Grecji, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

Załącznik do pierwszej dyrektywy Komisji 71/250/EWG z dnia 15 czerwca 1971 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz [2] ustala ogólne zasady stosowania metod analizy opisanych w tej dyrektywie oraz w dyrektywach Komisji 71/393/EWG [3], 72/199/EWG [4], 73/46/EWG [5], 74/203/EWG [6], 75/84/EWG [7], 76/372/EWG [8] i 78/633/EWG [9]ustanawiających w krajach wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz; jednakże niektóre z wyżej wymienionych dyrektyw przewidują, że te ogólne zasady nie mają być stosowane do metod analizy odnoszących się do dodatków paszowych;

istnieje potrzeba dostosowania ogólnych zasad tak, aby miały one zastosowanie bez rozgraniczenia do analizy wszystkich składników pasz; przepisy odnośnych dyrektyw powinny z tego względu zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W pierwszej dyrektywie Komisji 71/250/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

   „Ogólne zasady zawarte w części 1 Załącznika stosuje się do metod analizy przyjętych na mocy dyrektywy Rady 7/373/EWG."

2. W Załączniku część 1 „Wprowadzenie" zastępuje się Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W art. 1 drugiej dyrektywy Komisji 71/393/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 3

W art. 1 i 2 trzeciej dyrektywy Komisji 72/199/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 4

W art. 1 i 2 czwartej dyrektywy Komisji 73/46/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 5

W art. 1 i 2 piątej dyrektywy Komisji 74/203/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 6

W art. 1 szóstej dyrektywy Komisji 75/84/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 7

W art. 1 siódmej dyrektywy Komisji 76/372/EWG skreśla się akapit drugi.

Artykuł 8

W art. 1 ósmej dyrektywy Komisji 78/633/EWG skreśla się akapit drugi.

---

[1] Dz.U. L 170 z 3.8.1970, str. 2.
[2] Dz.U. L 155 z 12.7.1971, str. 13.
[3] Dz.U. L 279 z 20.12.1971, str. 7.
[4] Dz.U. L 123 z 29.5.1972, str. 6.
[5] Dz.U. L 83 z 30.3.1973, str. 21.
[6] Dz.U. L 108 z 22.4.1974, str. 7.
[7] Dz.U. L 32 z 5.2.1975, str. 26.
[8] Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 8.
[9] Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 43.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy dnia 1 grudnia 1981 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 lipca 1981 r.

W imieniu Rady

Gaston THORN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

1. PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE METOD ANALIZY W ODNIESIENIU DO PASZ

A. PRZYGOTOWANIE PRÓBEK DO ANALIZY

1. Cel

Opisane poniżej procedury dotyczą przygotowania do analizy końcowych próbek, przesyłanych po pobraniu próbek do laboratoriów kontrolnych zgodnie z przepisami przewidzianymi w pierwszej dyrektywie Komisji 76/371/EWG z dnia 1 marca 1976 r. ustanawiającej wspólnotowe metody pobierania próbek i dokonywania analizy do celów urzędowej kontroli pasz [1].

Próbki te muszą być przygotowane w taki sposób, aby odważone ilości, jak przewidziano w metodach analizy, były jednorodne i reprezentatywne w odniesieniu do próbek końcowych.

2. Środki ostrożności, które należy podjąć

Wszelkie niezbędne działania muszą być przeprowadzone w taki sposób, aby zapobiec, w możliwie najszerszym zakresie, zanieczyszczeniu próbki i zmianom w jej składzie. Mielenie, mieszanie i przesiewanie powinny być przeprowadzane tak szybko, jak tylko możliwe, z minimalnym narażeniem próbki na działanie powietrza i światła. Młynki i rozcieracze, mogące prawdopodobnie znacznie podgrzać próbki, nie powinny być używane. Ręczne mielenie jest zalecane w odniesieniu do pasz, które są szczególnie wrażliwe na ciepło. Powinno się zachować ostrożność w celu zapewnienia, że sama aparatura nie jest źródłem zanieczyszczenia pierwiastkami śladowymi.

Jeśli przygotowanie nie może być przeprowadzone bez znacznych zmian w zawartości wilgoci próbki, oznaczyć zawartość wilgoci przed i po przygotowaniu, zgodnie z metodą ustanowioną w części 1 Załącznika do drugiej dyrektywy Komisji 71/393/EWG z dnia 18 listopada 1971 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analiz do celów urzędowej kontroli pasz [2], ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 73/47/EWG z dnia 5 grudnia 1972 r. [3]

3. Procedura

Zmieszać dokładnie końcową próbkę albo mechanicznie, albo ręcznie. Podzielić próbkę na dwie równe części (gdzie stosowne powinna zostać zastosowana metoda dzielenia na ćwierci). Zgromadzić jedną część w odpowiednim czystym, suchym pojemniku, wyposażonym w hermetyczny korek i przygotować pozostałą część lub jej reprezentatywną część, wielkości co najmniej 100 g, jak wskazano poniżej.

3.1. *Pasze, które mogą być zmielone*

Jeśli nie ustalono inaczej w metodzie analizy, jeśli to niezbędne, po zmieleniu całą próbkę przesiać przez sito o oczkach w kształcie kwadratu, o boku wielkości 1 mm (zgodnie z zaleceniem ISO R565). Należy unikać nadmiernego rozdrobnienia.

Przesianą próbę zmieszać oraz zgromadzić w odpowiednim czystym, suchym pojemniku, wyposażonym w hermetyczny korek. Zmieszać powtórnie bezpośrednio przed odważeniem ilości do analizy.

3.2. *Pasze, które mogą być zmielone po wysuszeniu*

Jeśli nie ustalono inaczej w metodzie analizy, wysuszyć próbkę w celu obniżenia jej poziomu wilgotności z 12 do 8 %, zgodnie ze wstępną procedurą suszenia opisaną w ramach ppkt 4.3 metody oznaczania wilgotności, wymienionej w sekcji 2 powyżej. Dalej postępować zgodnie z procedurą wskazaną w sekcji 3.1.

3.3. *Pasze płynne lub półpłynne*

Zgromadzić próbkę w odpowiednim czystym, suchym pojemniku, wyposażonym w hermetyczny korek. Zmieszać dokładnie bezpośrednio przed odważeniem ilości do analizy.

3.4. *Inne pasze*

Próbki, które nie mogą być przygotowane zgodnie z jedną z powyższych procedur, powinny być poddawane działaniu innej procedury, która zapewnia, że odważone ilości do celów analizy są jednorodne oraz reprezentatywne dla próbki końcowej

4. **Przechowywanie próbek**

Próbki muszą być przechowywane w temperaturze, która nie spowoduje zmiany ich składu. Próbki przeznaczone do analizy witamin lub substancji, które są szczególnie wrażliwe na światło, powinny być przechowywane w brązowych, szklanych pojemnikach.

B. PRZEPISY DOTYCZĄCE ODCZYNNIKÓW ORAZ APARATURY UŻYWANEJ W METODACH ANALIZY

1. Jeśli nie określono w metodzie analizy inaczej, wszystkie odczynniki analityczne muszą być analitycznie czyste. Podczas oznaczania pierwiastków śladowych, czystość odczynników musi być sprawdzona za pomocą próby ślepej. W zależności od uzyskanych wyników może być wymagane dalsze oczyszczanie odczynników.

2. Każde działanie, obejmujące przygotowanie roztworów, rozcieńczanie, płukanie lub mycie, wspomniane w metodach analizy bez wskazania charakteru stosowanych rozpuszczalnika lub rozcieńczalnika zakłada, że wykorzystana musi być woda. Jako ogólna zasada, woda powinna być demineralizowana lub destylowana. W szczególnych przypadkach, które są wskazane w metodach analizy, woda musi być poddana specjalnym procedurom oczyszczania.

3. Z uwagi na sprzęt stosowany zwykle w laboratoriach kontrolnych w metodach analizy określane są jedynie te przyrządy lub aparatura, które wymagają szczególnego użycia. Muszą one być czyste, w szczególności, jeśli muszą być oznaczane bardzo małe ilości substancji.

C. ZASTOSOWANIE METOD ANALIZY I WYRAŻENIE WYNIKÓW

1. Zasadniczo pojedyncza metoda analizy jest ustanowiona w odniesieniu do oznaczenia każdej substancji w paszach. W przypadku gdy podanych jest kilka metod, szczególna metoda wykorzystywana przez laboratorium musi być wskazana w sprawozdaniu z analizy.

2. Wyniki podane w sprawozdaniu z analizy stanowią średnią wartość uzyskaną z przynajmniej dwóch oznaczeń, przeprowadzonych na oddzielnych porcjach próbki oraz o zadawalającej powtarzalności.

Wynik jest wyrażony w ramach procedury ustanowionej w metodzie analizy do odpowiedniej liczby znaczących danych liczbowych i jest korygowany, w razie konieczności, do zawartości wilgotności w końcowej próbce przed przygotowaniem.

---

(1) Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 1.
(2) Dz.U. L 279 z 20.12.1971, str. 7.
(3) Dz.U. L 83 z 30.3.1973, str. 35.”.